

Biztos fogcsikorgató volt a tél 242 évvel ezelőtt is Felcsíkban a hegyek, s a havasok lábánál.

Biztos fogcsikorgató volt a tél 242 évvel ezelőtt is Felcsíkban a hegyek, s a havasok lábánál. Lehet, a hó is hullt, s akkor még nem tudta ott fenn a székely Isten, hogy embervér festi pirosra a fehérséget. Mária Terézia martalócai 1764. január 7-e hajnalán törtek rá Madéfalvára, és gyilkos ágyútűzzel, öldökléssel végeztek az alvó faluval.

Kétszáz, illetve a legújabb kutatások szerint négyszáz csíki és háromszéki székely vértanú adta ártatlan életét a bízott szabadságért. Múltak a századok, menetrend szerint leesett a hó, s vörösre változott színe. Árulás, ellenség, külső erők gyalázatos tevékenysége nyomán csappant a székely, erősödött a kivándorlás. A vér az égre kiált, s hirdeti az ősök szabadságtiszteletét, most, annyi idő után. A konok hun ivadék megelégedte, hogy mások irányítják sorsát, ott, szülőföldjén. Székelyország autonómiát akar!

Az Erdélyben szabadságjogokat kivívott székelység privilégiumait akarta megnyirbálni Mária Terézia, s katonaként bevetni őket a birodalom nyugati háborúiban. A Habsburg-rafinéria itt is érvényesült: határőrség felállítása volt a hivatalos álláspont, de ez ellen is fellángoltak a tiltakozások. A székelyek sérelmezték az idegen vezetést, s azt sem fogadhatták el, hogy a fegyveres szolgálat ellensúlyozásaképpen sem nyerhetik vissza régi szabadságjogaikat. A csíki és a háromszéki székelyek Madéfalván találkoztak, hogy nyomatékosítsák követeléseiket. A tárgyalás helyett gyilkos kartács volt a válasz, és háromórás vérfürdőben tobzódhattak az idegen zsoldosok. Így lett a székelyeknek is Golgotája.

A vész után ötfalunyi székely közösség vette a vándorbotot, s menekült el Moldvába több ezer éves lakhelyéről. A sors tovább sújtotta a hős népet, derûre mindig jött a ború, és egyre kevesebben maradtak ott, ahol ôseik nyugszanak. Aki maradt viszont még erôteljesebben ragaszkodott a jushoz, a földhöz, a néphez, a hithez és a hagyományokhoz. Csaba királyfi csillagösvényén járó elôdök mindig mutattak kiutat, a sovány föld is adott annyi vigaszt, hogy legyen kenyér az asztalra, és a fenyôfák táplálta tûz forrósítsa fel a havasi kalyibák, a lentebb levô falvak nádtetôs házai lakóinak életét.

Trianonban késôbb kimondták a verdiktet, odadobtak a nagyhatalmak játékszerûl egy országot, s embereket akartak megfosztani attól, hogy a Szent Korona alatt egyesüljenek. Nyolcvanöt év semmi a száz és ezer évekhez képest, de most a jelenben húsba vágó kérdés, hogy a rendelkezésünkre álló eszközökkel segítsük, támogassuk azt a követelést, amelyet az öntudatra ébredô székelyek megfogalmaztak. Az ember alapvetô joga, hogy közösségében, kisebb és nagyobb egységében a kiválasztottjai vezessék, és amit véres verejtékkel megtermelt, abból elsôsorban ô részesülhessen.

Alapvetô emberi kívánság és jog, hogy lehessen ôrizni a hagyományt, tisztelni a múltat, s belôlük táplálkozva élni a jelenben. Az idegenek zsoldosaikkal mindig a saját szájizük szerint szabtnák át a világot, de amióta világ a világ az ellenállás is kifejlôdik. A halottak vére az égbe kiált, a mártírok neve fennmarad az utókornak, mert elviselhetetlen az igazságtalanság. Nem lehet a végtelenségig lábbal tiporni mindent, ami ôsi, emberi és szent.

Székelyföld élni akar, ott, abban a hazában, amelyet az idôk kezdetén megszereztek és megtartottak lakói. Saját maga akar rendelkezni sorsa felôl. Nem ragadnak kardot és kaszát, nem a fegyvert használják nyomatékul, hanem a joggal, az érvekkel és az igazságtudattal apellálnak. Nem akarnak többet, mint ami elfogadott Európában, ott, ahova ôk is tartoznak.

Idén megint választhatunk, legalábbis hihetjük, hogy a mi döntésünk alapján fordul majd jobbra a kormánykerék. Mindenképpen muszáj, hogy bekövetkezzen ez a változás, mert a jelenlegi helyzet tarthatatlan, és akik a hatalmat gyakorolják, azok nem csak minket, itt a csonka hazában, hanem a jelenlegi határainkon túl élô véreinket úgy terelnék abba a nem létezô Európába, hogy elveszen minden, ami ôsi, ami lélekemelő, és ami magyar.

A pártok programjai már most körvonalazódnak, mindenki választhat szíve szerint. Elszakított véreink helyzetének javításához viszont egy önálló, kormány szintű intézmény létrehozása lenne kívánatos. Amelyik párt vállalja, hogy létrehozza a határon túli magyarok szaktárcáját, az lehet a nyerő a nemzetföltő állampolgárok körében.

A madéfalvi események helyszínén felállított turulmadaras emlékmű márvány táblájának latin felirata székelvöldöklést jelent. A csupa nagybetűvel írott szó megfelelő betűit római számként összeadva 1764-et kapunk, a madéfalvi veszedelem évét.

G. Kirkovits István